

[Rahbæk Møller]

ker Kofoed forklare, hvad forskellen på os og en amerikansk delstat vil være, hvis vi får en fælles nationalbank, hvad hr. Niels Anker Kofoed åbenbart erkender bliver resultatet, hvis vi fortsætter ad denne vej.

(Kort bemærkning).

**Niels Anker Kofoed (V):**

Således som jeg opfatter det, hr. Rahbæk Møller, er alternativet til liberalisering øget kontrol og restriktioner.

På spørgsmålet om, hvorvidt kapitalbevægelser har hindret vareoverførsler, vil jeg sige, at vi, der husker tiden efter krigen, hvor vi havde valutarestriktioner, også husker, at de fordyrede og forsinkede vareoverførslerne. Det gør de altid. Derom kan der ikke herske nogen tvivl. Jo friere bevægelse af kapital, jo lettere går det også, det er da klart – medmindre man skal over Nationalbanken og have tilladelser og ansøgninger osv. Alternativet til liberalisering er øget kontrol, og det koster penge og koster tid.

Må jeg til sidst sige om mine bemærkninger, at man skal passe på ikke at være for saglig i dette Ting, for så bliver man hugget over næsen med det samme. Det, jeg sagde om fælles valuta, var et forsøg på at lade tanken gå lidt længere frem. Det er en tanke, jeg er kommet med nu, men jeg tror ikke, det bliver gennemført, mens jeg sidder i Folketinget, men jeg mener, det vil ende dér måske i slutningen af dette århundrede, og det må man kunne sige fra denne talerstol uden at blive hængt ud.

(Kort bemærkning).

**Rahbæk Møller (SF):**

Jeg synes, hr. Niels Anker Kofoed slap for let om ved dette med alternativet, for der er også et andet alternativ: vi kan beholde det, vi har – i hvert fald når det drejer sig om finansiering af varehandelen. Vi vil gerne indføre restriktioner, når det drejer sig om spekulation, men vi har ingen som helst ønsker om at begrænse finansieringen af varehandelen. Hvad er der galt i blot at bevare den nuværende lette adgang til at finansiere varehandelen og ikke gøre andet? Det var alternativet. Hvad er der galt i det alternativ, vil jeg spørge hr. Niels Anker Kofoed.

(Kort bemærkning).

**Holger K. Nielsen (SF):**

Jeg synes da bestemt, at hr. Niels Anker Kofoed må sige det, han vil. Jeg sagde faktisk tak for, at hr. Niels Anker Kofoed så klart gav udtryk for, hvad dette her vil ende med. Jeg synes, det var meget nyttigt at få den klargøring allerede så tidligt i debatten.

**Niels Helveg Petersen (RV):**

Jeg synes, det er rigtigt, som hr. Ivar Nørgaard gjorde det, at bruge udtrykket restliberalisering. Man kan mene om liberalisering, hvad man vil, men der er ingen, der vil bestride, at den del af liberaliseringen, vi her behandler, er en rest, en lille del af det samlede kapitalmarked – den mindste del.

Jeg synes også, det er karakteristisk for debatten, at der ikke har været en, kan man sige reel, regulær, dokumenteret kritik af alle de skadevirkninger, den hidtidige liberalisering har påført os. Hvad skulle det være for nogle? Det vender jeg tilbage til. Det er i hvert fald ikke det, man har kunnet dokumentere.

Det Radikale Venstre er positiv i sin grundholdning over for dette forslag. Vi mener at kunne sige, at der har været gode erfaringer med den meget betydelige liberalisering, der er foregået. Den har bidraget til, at vi fik lavere rente, at bankerne fik en lavere rentemarginal, eller at der i hvert fald kom pres på den, og den lavere rente har igen bidraget til større investeringer, end vi ellers ville have haft.

Der er mange faktorer, der spiller sammen her, men det er da ikke uinteressant, at det store rentefald, vi havde i begyndelsen af 1980'erne, også hang sammen med, at der da blev gennemført en betydelig liberalisering.

Og så siger man: Jamen dermed afskærer vi os fra en selvstændig pengepolitik.

Hertil er for det første at sige: Det er, om man vil, for så vidt historie. Og dernæst: Hvad var prisen for den selvstændige pengepolitik, vi førte indtil 1982, og den samtidige devalueringspolitik, man havde ført i en årrække, og som mit parti også stod bag i 1970'erne? Det var en højere rente, end vi ellers ville have haft, det var mindre investeringer, end vi ellers ville have haft, og det var en større ledighed.

Det var prisen for den såkaldt selvstændige pengepolitik, og det var en høj pris, en alt for høj pris.